दृष्ट्वा ततश् च तां देवीम् इति संचिन्तितं मया,
लोकः पशूपहारिणा प्रीणाति वरदाम् इमां । 79
अहं त्व् आत्मानम् एव इह हन्मि मूर्खम् इमं पशुं;
निश्चित्य इति शिरश् छेत्तुं मया शस्त्रम् अगृह्यत । 80
तत्क्षणं सा प्रसन्ना मां देवी स्वयम् अभाषत,
पुत्र सिद्धो ऽसि, मा आत्मानं बधीस्, तिष्ठ मम अन्तिके । 81
इति देवीवरं लब्ध्वा संप्राप्ता दिव्यता मया,
ततः प्रभृति नष्टा मे बुभुक्षा च तृषा सह । 82
कदाचिद् अथ देवी मां तत्रस्थं स्वयम् आदिशत्,
गत्वा पुत्र प्रतिष्ठाने रचय उद्यानम् उत्तमं । 83
इत्य् उक्त्वा सा एव मे बीजं दिव्यं प्रादात्; ततो मया
इह आगत्य कृतं कान्तम् उद्यानं तत्प्रभावतः । 84
पाल्यम् एतच् च युष्माकम् इत्य् उक्त्वा स तिरोदधे.
एवं निर्मितम् उद्यानम् इदं देव्या पुरा प्रभो । 85
उद्यानपालाद् इत्य् एवमुद्दिशे देव्यनुग्रहं
आकर्ण्य विस्मयाविष्टो गृहाय गतवान् अहं । 86
एवम् उक्ते गुणाढ्येन काणभूतिर् अभाषत,
सातवाहन इत्य् अस्य कस्मान् नाम अभवत् प्रभो? । 87
ततो ऽब्रवीद् गुणाढ्यो ऽपि, शृण्व् एतत् कथयामि ते.
द्वीपिकर्णिर् इति ख्यातो राजा अभूत् प्राज्यविक्रमः । 88

Digitized by Google